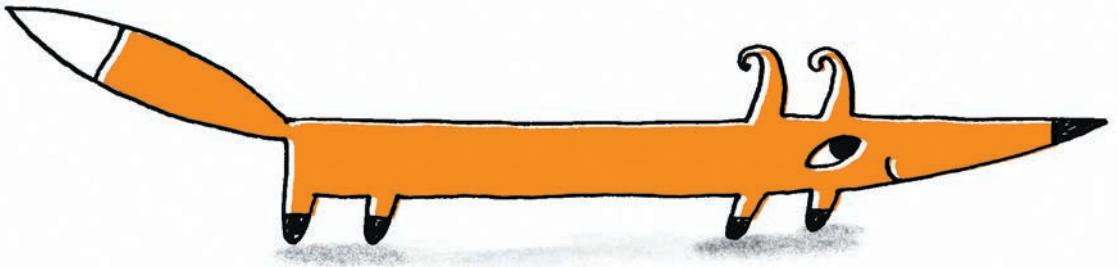

ЗМЕСТ

Раздзел 1. НАРА.	7
Раздзел 2. КАМЕННЫЯ ТРОЛІ	17
Раздзел 3. ПАДЗЕМ'Е.	33
Раздзел 4. ПЯЧОРА ЖАЛЯЗЯК	42
Раздзел 5. ГНОМЫ	49
Раздзел 6. ПРАВИЛЫ	55
Раздзел 7. ВІЗІТ ЖАЛЯЗЯК	63
Раздзел 8. СЫХОД.	74
Раздзел 9. ЗАЛЕВА	82
Раздзел 10. ШМАТГАЛОВЫ.	87
Раздзел 11. ЦМОК.	99
Раздзел 12. СВЯТА.	111
Раздзел 13. ПЫТАННЕ	121
Тлумачальны слоўнік.	132

Сябра, вітанкі табе з зачараванага замка! Зачараваны — гэта той, на які наклалі чары. Нядаўна да мяне ў госці завітала ліса-кілбаса, распавяла пра свае прыгоды і напросіла перадаць табе прывітанне.

Раздзел 1 НАРА

Аднойчы ліса-кілбаса пайшла выпіць кавы са
знаёмай каўкай. Яны елі свае любімыя пірожныя,
і каўка распавядала птушыныя навіны: жу-
равы прыляцелі з выраю, сінічкі знайшлі
першых чарвякоў, у двары
з'явіліся жаўтадзюбыя шпа-
кі і ўчынілі бойку за
шпакоўню.

Пасля кавярні ліса пайшла прагуляцца па горадзе, каб паглядзець, як падраслі за раніцу маладзенькія лісточкі на дрэвах. Яна ішла па вуліцы і раптам убачыла ў сцяне аднаго дома, ля самай

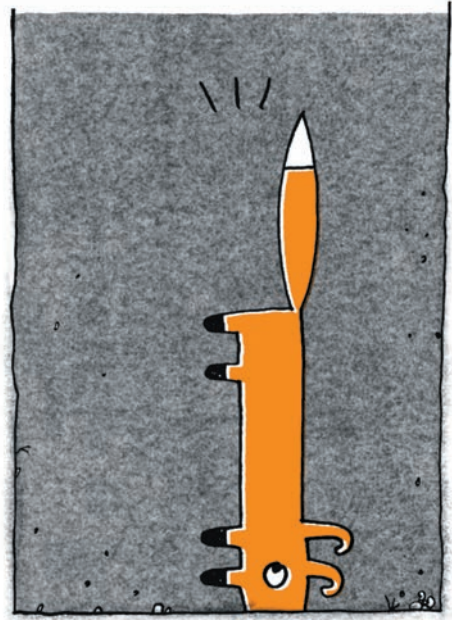

зямлі, невялічкую брамку. Брамка была адчыненая: за ёй цямнеў таямнічы круглы ход. Лісе стала цікава, куды ён вядзе, але лезці ў цемру было неяк боязна.

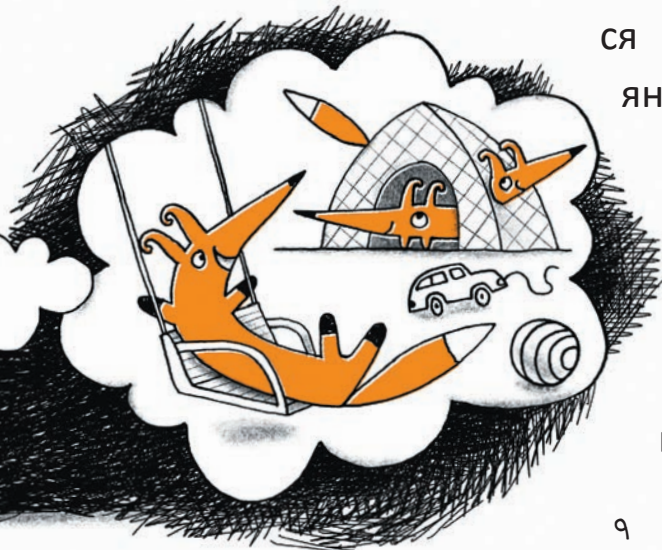
«А раптам гэта нара, у якой жыве вялікая вясёлая сям'я лісоў-кілбасоў!» — падумала ліса-кілбаса

(бо лісы жывуць у норах, як ты ведаеш) і смела рушыла ўсярэдзіну. Яна ішла па цёмным калідоры і ўяўляла, як будзе гуляцца з іншымі лісамі ў хованкі і гайдацца на арэлях. Можна разам пабудаваць з канструктара высачэзную крэпасць ці даўжэзны рознакаляровы цягнік — ліса ажно падскоквала, наколькі дазваляў вузкі тунэль, у прадчуванні розных фэйных гульняў.

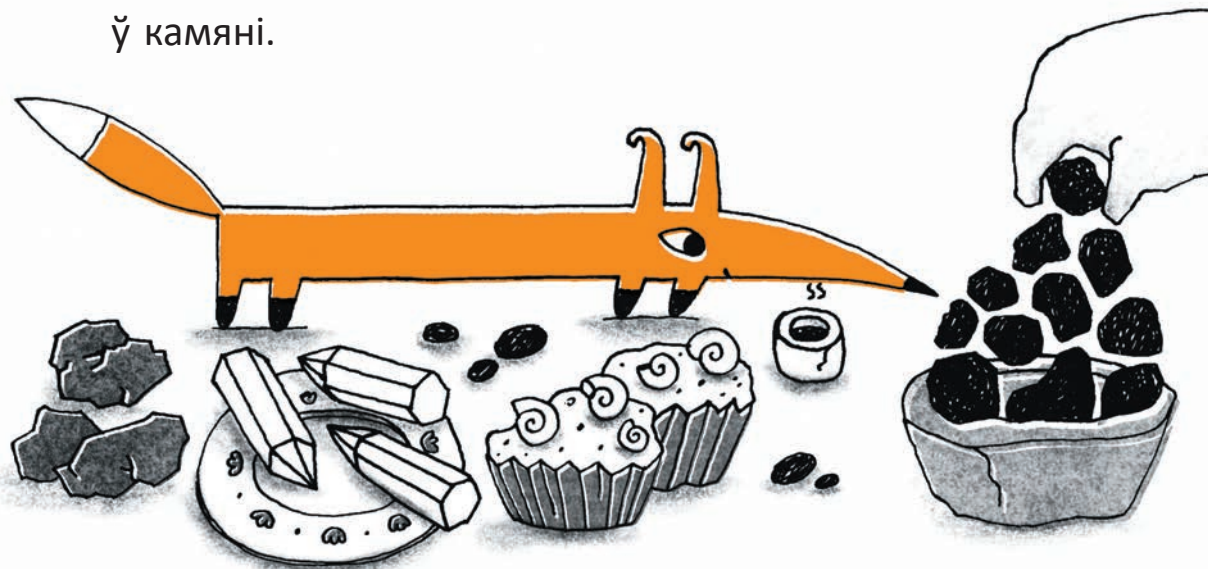
Раптам падлога скончылася, ліса войкнула, паляцела ўніз і ўторкнулася носам у зямлю. Гэта было непрыемна, бо ў нос забіўся пясок, але не вельмі балюча. Ліса вытыркнулася і агледзелася. Куды ж яна трапіла?

Вакол было так цёмна, што вочы нічога не бачылі. Вушы чулі толькі лёгкае шамаценне пясчынак, што асыпаліся зверху.

цукеркі з кварцаў, шакалад — каменны вугаль, мармуровае печыва і крышталёвыя ляндрынкі⁷. Ліса, у сваю чаргу, пачаставала троляў каменьчыкамі, знойдзенымі ў калодзежы. Жвір⁸ для троляў на смак быў як цукеркі.

Тролі жылі ў сваім дворыку вельмі даўно. Паводле падання, яны пайшлі ад двух упартых людзей, якія калісь зайшлі ў гэты двор і не хацелі саступаць адзін аднаму дарогу. Кожны чакаў, пакуль іншы саступіць, — так доўга, што ў выніку абодва закарэлі⁹, ураслі ў зямлю і перакінуліся ў камяні.

Тролі шчыра радаваліся новаму суразмоўцу, бо рэдка хто завітваў да іх у госці. Самі яны ў госці не хадзілі, бо жылі ў сценах і маглі адно высоўвацца з іх, прыкладна па пояс. Ліса-кілбаса распавяла

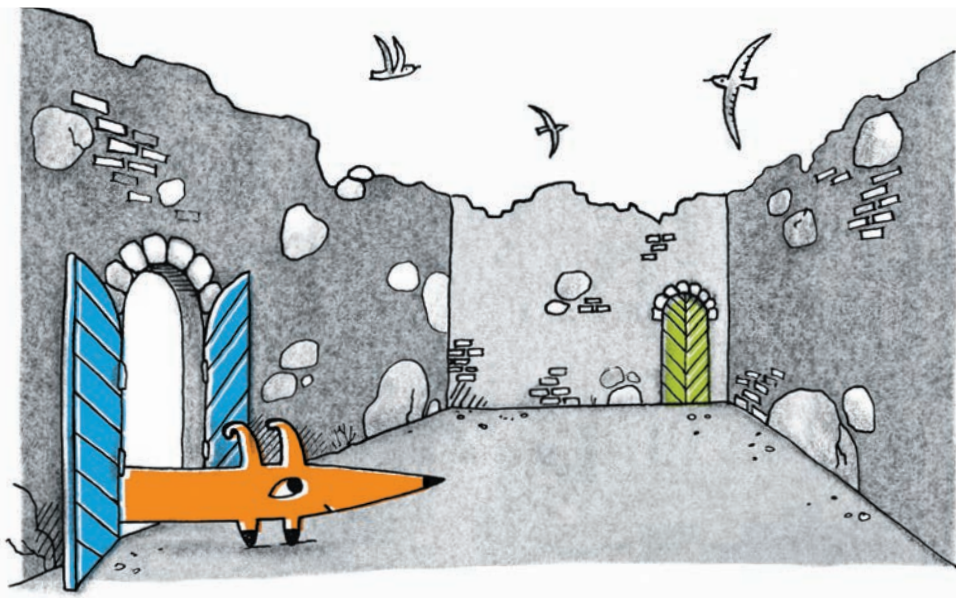
Раздзел 2

КАМЕННЫЯ ТРОЛІ

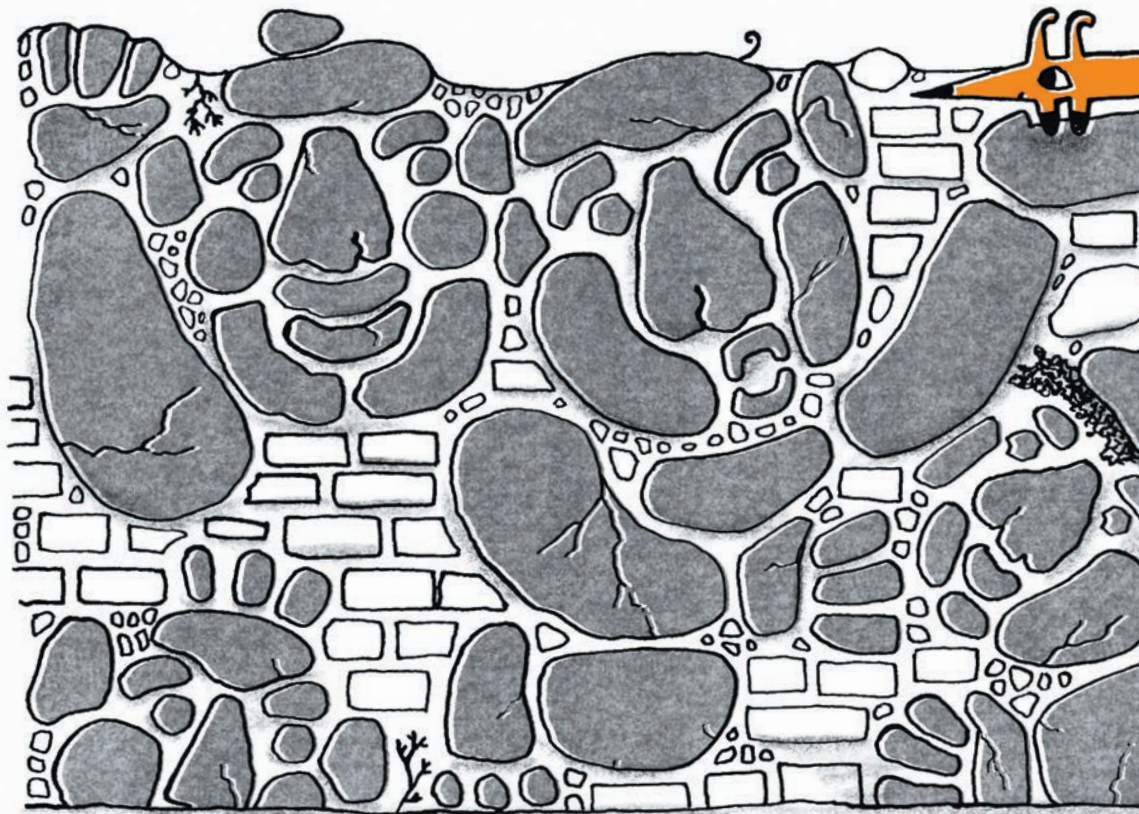
Ліса вырашыла па чарзе зазіраць ва ўсе дзверы, якія выходзілі ў двор. Першыя, блакітныя, вялі ў пусты дворык з высокімі мурамі. Ліса-кілбаса абышла яго па коле і не знайшла нічога цікавага.

«Якое нуднае месца», — падумала ліса і рушыла назад да дзвярэй.

Нечакана камяні сцен заварушыліся. З вялікім грукатам яны пачалі мяняцца месцамі, сутыкацца і ўтвараць дзіўныя фігуры. Ляснулі, зачыніўшыся, дзверы, нешта падхапіла лісу-кілбасу і падняло высока ў паветра. Перапалоханая ліска заплюшчыла вочы ад жаху.

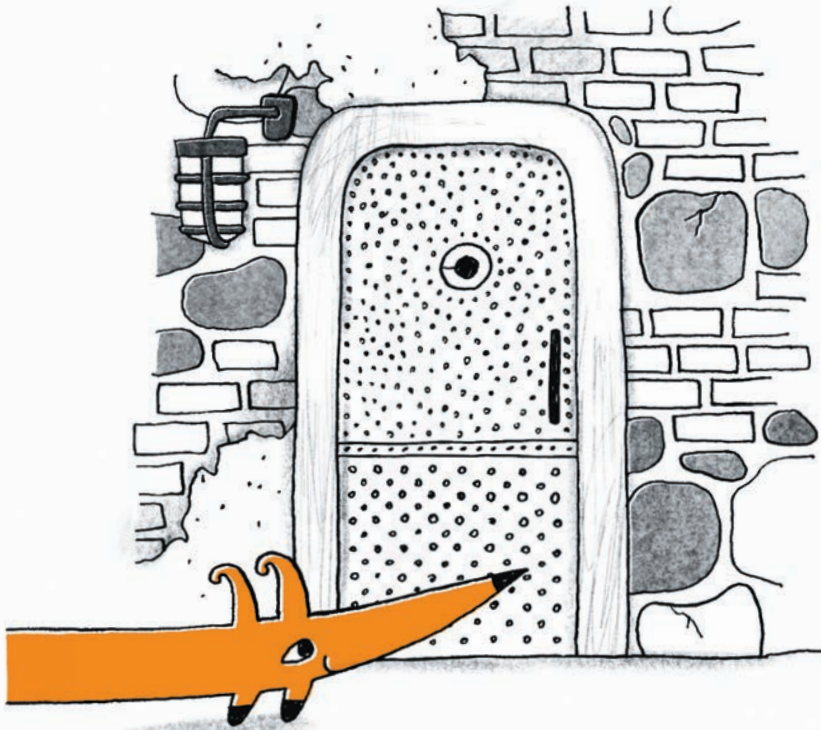

Калі каменярух і грукат скончыліся, ліса наважылася адкрыць адно вока і ледзь не грывнулася ад нечаканасці: яна стаяла на вузкім каменным выступе пад самым краем сцяны, з муро на

яе глядзеў каструбаваты⁴ каменны твар, а выступ, на якім апынулася ліса, выявіўся каменнай далонню. З усіх навакольных сцен на яе з цікаўнасцю глязелі дзіўныя істоты. У некаторых былі імшыстыя⁵ вусы і валасы, твары іншых пакрывалі

Раздзел 3 ПАДЗЕМ'Е

Коціка-вуркоціка нідзе не было бачна. Ліса абышла двор і гэтым разам выбрала жоўтыя дзверы. За імі аказаўся доўгі калідор з цаглянымі сценамі, ледзь асветлены маленькімі круглымі ліхтарыкамі. Разглядаць асабліва не было чаго, і ліса пабегла наперад.

Калідор віхляў, пятляў і раптам падзяліўся на тры новыя калідоры. Ліса выбрала сярэдні шлях, які праз некалькі крокаў звярнуў налева, пасля

